מר מארילין מתמרמר

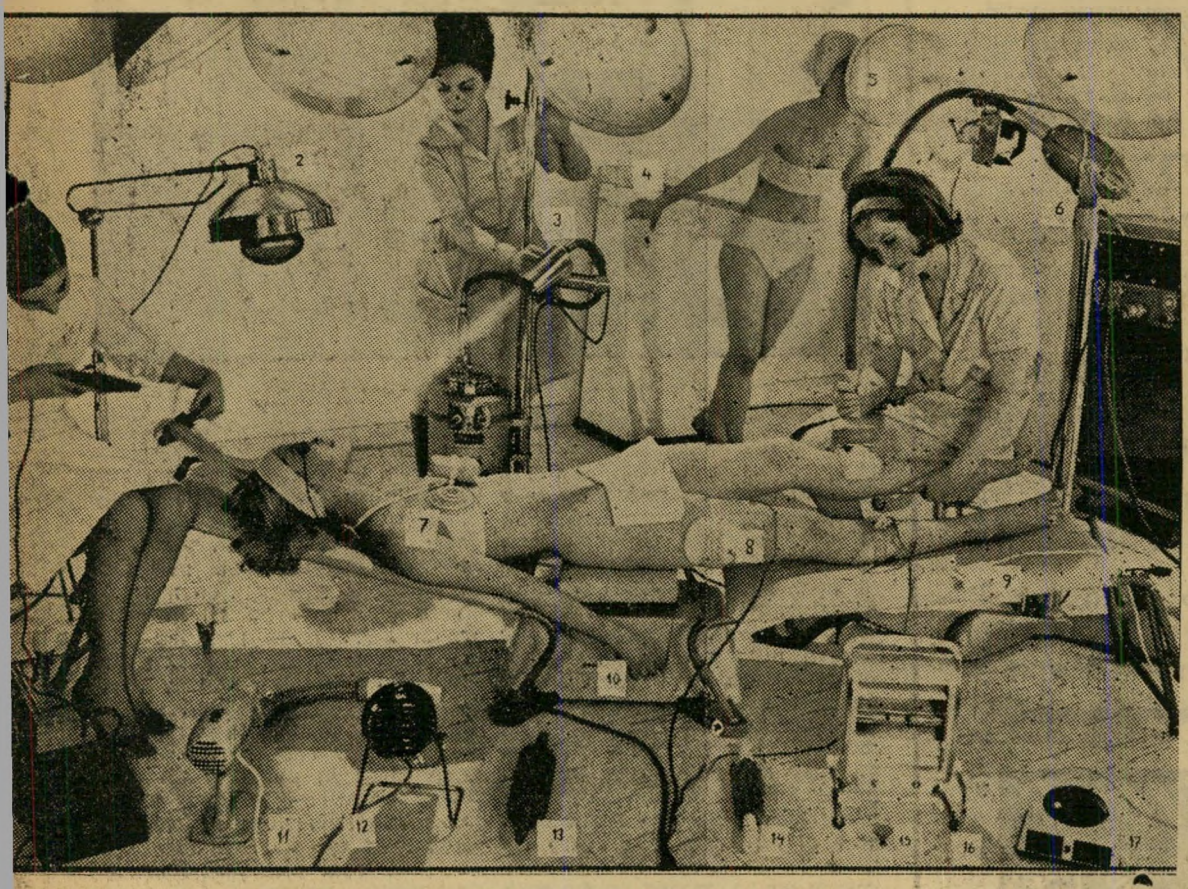

מכון-היופי המודרני: 17 המכשירים הדרושים לטיפול בגוף

במאה שעברה היתה ז'ורז' סאנד, שלבשה מכנסיים, עישנה סיגארים. היא אף לא התנגדה לפנייה „מר סאנד". מארילין־אן וטון, שהגיעה השבוע לישראל, אפילו עומדת על כך. דרישה קלה יחסית. מכל מקום, יותר מאשר לוא דרשה לקרוא לה — גברת. כי מארילין היא אשה מלידה וגבר מהרגל. וניראה שהיא מאוד מרוצה מההסדר הזה. עם תספורתה הגברית, העניבה ללֹא דופי, החליפה האלגנטית והמכנסיים המגוהצים היא מצליחה בהחלט לשכנע את הרחוב שהיא דנדי אמיתי, לא מזוייף. פניה חלקים, אבל זה קורה במשפחות הטובות ביותר.

התייר/ת הבלונדי/ת האנגלי/ת בן/ת ה־27 התכחנה ל־בלות חופשה רוגעת בתל־אביב בחברת ידידתה החשפנית מחניגא־באר, ג'ולי מנדס והנחשים שלה (ראה עמודים 12־13). אולם כבר בלוד פסעה את הצעד הראשון שלה ברגל שמאלית מאוד. הדרכון, בו ציוין ברורות העלמה מארילין־אן וטון, הסגיר אותה. „זה אתה?" היתה תגובתו החשדנית והטבעית של שוטר שדה התעופה, כשבעל הדרכון, לבוש החליפה הגברית, עמד לפניו. גאוותה הגברית של מארילין נפגעה קשות. אילו היתה יכולה אותו רגע להפוך את השוטר למקק ולרמוס אותו אחר־כך ברגליה, היתה מבצעת ברצון את שתי הפעולות יחד.

„באנגליה לא היו מעזים להעליב אותי בצורה כזאת. לחשוד בי שאני אשה!" מחתה כעבור יומיים, כשהיא מחזיקה בדבקות את ידה של ג'ולי החשפנית, על הספה, בחדרם המשותף ברחוב הירקון.

„נכון, באנגליה לא מעליבים ככה," הדהדה אחריה ג'ולי, שרק לפני שעה שוחררה מהכלא, לאחר שהמשטרה דאגה שתבלה בו את הלילה החולף. היא הספיקה בשעה הזאת לנקות את פניה מן האיפור, מצב שהדגיש אף אדום ועיניים דומעות. שערותיה היו פרועות. היא לא נראתה מקסימה במיוחד.

„באנגליה גם לא היו כולאים את ג'ולי בבית־הסוהר," כעסה מארילין, כשהיא מציתה סיגריה בתנועה גברית אופיינית. היא עשתה רושם של יצור ממורמר ביותר, „ג'ולי היא בחורה טובה."

„נכון, בחיים שלי לא הייתי בבית־הסוהר," מחתה ג'ולי דמעה אמיתית ונקייה מאיפור, כשהיא משעינה ראש פרוע על הכתף הרחבה של מארילין. „מארק לא ישן בגללי כל הלילה."

„סליחה, מי זה?" נאלצנו לקטוע את הדו־שיח החביב.

מארילין הואילה להודיע שזה היא. מארילין כתוב רק בדרכון. החוק אוסר לשנות את השם, היא עדיין לא החלי־פה רשמית את מינה. זה אוכל אותה, מפני שזה מזכיר לה את חטאה הנורא — היולדה כבת. פרט לשדות־התעופה, היא בדרך־כלל שקועה עמוק מעל לראשה הגזוז במנטאליות של זכר. היא מילאה תפקידי גבר בתיאטרונים ובמועדוני־לילה. יש לה אצבעות זהובות מניקוטין.

„אבל גמרתי עם השו ביזנס," אמרה מארק, „אני רוצה לנהל מעכשיו חיים שקטים כמו כל גבר. נורמאלי."

„נכון. מגיעים לנו חיים שקטים, לא?" הנחשנית, ג'ולי, השתדלה בקפדנות שלא להעיז להוציא שורה מכורית מפיה. היא היתה עקבית בלהיות חסרת ישע מול האקסי־בויות התוקפנית של גברת מארק, הטאף גאי. מארק היא אטרקציה מספר אחד בכל מועדון־לילה, אם לסוג את שתיהן למופעים. היא אחד מאותם יצורים אנושיים המעו־ררים את הציבור לסנסציות, בלי לספק לו מזון מרובה.

ג'ולי הזדעזעה נוראות למשמע הרעיון, המחפיר לדעתה, לראות את מארק בשימלה. „הוא יראה מגוחך. הוא יראה מגוחך גם אם אקרא לו מארילין, כשהוא בבגדי גבר. כל מלצר שישמע אותי מזמינה אספרסו לגברת מארילין וטון, יחשוב שהשתגעתי."

לפני אלפיים שמונה מאות שנה כתבה סאפפו אודה ל־יקירותיה. בתוכניתה של מארילין לכתוב רומן לג'ולי. „ג'ולי תהיה הגיבורה. אני חושב שהיא בחורה לא רגילה. העלילה תיסוב על חייה, הנחשים, מסעותיה והופעותיה במועדוני־הלילה. הביקור שלה בישראל יתפוס חלק מן הספר. לכן באתי לכאן, לספוג את האטמוספרה. בקרוב אקח את ג'ולי לבצרת ולירושלים, נדבר עם התושבים. אני בטוח שזה יהיה בסט סלר. הוא יהיה מלחה בתמונות אוטנטיות שלה ושל הנחשים. זה יקח לי שישה חודשים."

מארק הסכימה בכל לב שלספר על קודות חייה יש יותר סיכויים להגיע לדרגת רב־מכר. אבל היא חושבת שעדיין מוקדם מדי בשבילה לכתוב וידוי.

„הוא עצום, לא?" לא התאפקה החשפנית ג'ולי.

„תשתקי כבר, טוב?" נשמע קולה הגברי של מארק. הבעת הפנים רוחיית הערצה של ג'ולי הודיעה כאילו ברגע זה היא קיבלה את המחמאה הגדולה בחבל.

בחוץ הירהרנו ארוכות במצב והגענו למסקנה שלמארק אין כל זכות מוסרית להתלונן. הוא נהנה מזכויות אשה בזה שהוא פטור מגילוח. יחד עם זאת היא מאושרת מכל גבר אחר, בכך שהיא פטורה מלשאת אשה.

★ ★ ★

עינויים אולטרה־מודרניים

שום אינקביזיציה בעולם לא יכלה ליצור חדר־עינויים משוכלל ומבעית יותר מאשר סלון יופי אנג־לי, הנראה בתמונה. שבעה־עשר מכשירי עינויים חדישים מאיימים על כל הרוצה, משום מה, לסלק בטן ולהגדיל חזה.

המכשירים ניתנים גם להשכרה לבית, כל אחד בנפרד. במחיר כמה מאות לירות יכולה כל אחת להרגיש את כל 17 הטיפולים במשך עשרות שעות על עצמה ובשרה, אם היא תישאר בחיים, כמובן עד הסיפרה האחרונה. זה כדאי?

משמאל מופעל על שערות הלקוחה מסרק חשמלי, המוג־דר כבעל תדירות גבוהה, המעסה את איזור הגולגולת ב־שאמפו ואחר־כך בקרם. באותה הזדמנות חגיגית משזפת אותה מנורה מספר 2. משקפי ההגנה נחוצות. על הפנים מתיזה אז מכונה מספר 3 ספריי מיוחד, לטיהור וניקוי ולהמרצת עור הפנים. טיפול מספר 4 היא מכונת התעמלות פאסיבית המומלצת להורדת הבטן/ירכיים/שוקיים.

ברגעי ההרזייה הגדולים האלה של „חלקי הגוף התח־תונים, דוחפת הלקוחה את פניה למכונת אדים וחום, מספר 5, המנקה היטב עור שמן. מכונת התופת מספר 6 מעסה חזק כל אינץ' מיותר בגוף, במטרה לסלק אותו. היופיינים מבקשים לשכנע שמספר 6 מגדיל את השפעת מקצ' הידיים הניתן מיד אחר־כך. שלא לדבר שהוא מזרז את מחזור הדם ועוזר לך להרגע, בעיקר אם את מאמינה בו. מכשיר שוויצי, בעל חמישה חלקים חשובים במיוחד, הוא מספר 7. לפחות אחד מהם מוצמד לחיזוק החזה.

בשביל הרזיית נקודות תורפה מקומיות בגוף יצרו את המתקן החשמלי 8. לא חשוב שהוא ממלא אותו תפקיד כמו 6. עם ההבדל הקטן: תחבושות ממריצות מונחות על השריר המסויים ועוזרות לעיסוי המכונה. 9 היא מכונת גילוח חשמלית, המוכרת מאוד לכל גברת. היא מותאמת לכל שקע ונוחה לנסיעות. אפשר להשיג אותה בצבעים.

אבל רגע. עוד מכשיר חשמלי למסג' כללי ולהרזיות מקומיות, הפועל בעזרת תנודות. הפעם בצורת ספה, אותה מייצג מספר 10. מספר 11 הוא כובע־מסרק־מייבש המיועד לסידור שיער לאחר חפיפה, או קצוות שיער רטובות.

באותו סלון ישנו גם דבר הנקרא מנורת אינפרא־אדום. זו מספר 12 והיא מומלצת לשימוש לפי רצפט של רופא. תפקידה לחכפיל את השפעת הקרמים על הפרצוף. גליל 13 הוא מקבוצת הטיפולים עשי־זאת־בעצמך. הוא מרופף שרירים מתוחים. גליל 14 אינו שונה מקודמו בצורתו החיצונית בהרבה. בתפקידו, כן. הוא משקם שרירים מדול־דלים בעונות הדיאטה. מספר 15 שונה ממכשיר העיסוי מספר 8 בשם בלבד. לשיזוף נוסף ישנה גם מנורת האול־טרה־וואיולט, אם הקודמת, מספר 2, לא הספיקה.

17 שחה את כולם. מעסה הגליים עייפות, מגביר את מח־זור הדם ומכשיר אותן שוב לצעדה על עשרה סנטימטר גובהה. מה שאני שואלת הוא — מתי הוא ייראה כאן?

★ ★ ★

מחלה לאומית

את נכנסת לחנות בדיזנגוף, אלנבי, הרצל — הגיאו־גראפיה לא חשובה כאן, המחלה היא טוטאלית. מבקשת מכנסיים.

מודדת, נחוץ תיקון, מתקנים על המקום, את משלמת תוספת, המכנסיים שלך. „הם מתכווצים בכבילה?" את שואלת מתוך הרגל, כמו להגיד שלום לפני שאת יוצאת מהחנות. „אצלי הכל באחריות," נשבע הזבן תמיד, עם היד על הלב, „יתכתצו, תביאי בחזרה, אני מחליף לתדשות."

אחרי הכביסה הראשונה מתקצר כל מיכנס בהחל משני סנטימטרים. אחרי כמה כביסות מסתבר שיש לך כבר בארון מכנסי שלושת־רבעי, מכוערות, דבוקות כמו עור לגוף הלא־כל־כך מושלם שלך. את מתרגזת. עושה רעש בבית. רימו אותך. אחר־כך את משלימה עם קיום המכנסיים־סמר־טוטים. לא לוקח לך הרבה זמן, ואת קונה עוד חדש, באח־ריות־בכביסה־אין־מה־לדבר.

משונה שאף פעם לא עלה במוחה הזעיר של מישהי ש־אפשר גם לזרוק לזבן בפנים את המכנסיים המכותצות שלו, לבקש ממנו זוג חדש, כפי שהבטיח. טיפול המוני ויעיל כזה בזבן רק יאלץ את בתי העסק להואיל לכבס בעצמם את אריג המכנסיים עוד לפני התפירה.

היה לך אומץ לחשוף את הקורקבן, נראה אותך כאן.

מארילין-מארק לפני חדר החשפנית